

24.4x31.65	1	עמוד 23	שבת - מקור ראשון	12/2025	96149109-9
בנימין זאב הרצל - בהקשר לציונו - 80790					

אוסף פרטי :

אוסף פרטי

יעל שרר (43) מייסדת הלובי למלחמה באליומית מינית, ומארגנת אירועי "שבוע קריאת פנטזיה", שיתחיל ב־7 בדצמבר. לאחרונה ראה אור ספרה "האנשים של הקולין"

צילום: אבישג שאר-ישוב

אני כותבת כמעט בכל יום מה עשיתי ועם מי נפגשתי

מדף קרוב ללב אני כותבת יומן כבר עשרות שנים, וזו אחת הסיבות שהספרייה שלי עמוסה כלי-כך. המרפסות התחתונים מוקדשים ליומנים שלי. אני כותבת כמעט בכל יום מה עשיתי, עם מי נפגשתי, איך התרשמתי ממי שעמד מולי, מה נאמר בפגישה ומה המשימות שלי להמשך. בשנתיים האחרונות אני מרגישה שמדובר במסמך שהוא במידה מסוימת תיעוד ההתרחשויות הפוליטיות שעברו על המדינה, וזה המדף הכי אישי בספרייה שלי. אם פעם אחליט לכתוב ביוגרפיה, אלו חומרי הרקע שלי.

השפעת המלחמה שתי סוגות זינקו בטבלאות המכירות בשנתיים האחרונות: הרומי נטיקה והפנטזיה. קשה לי לקרוא וקשה לי להתרכז, אבל עם פרוץ המלחמה גם אני עברתי לרומנטיקה מתקתקה וסכרינית מחו"ל, ובשנה האחרונה התחלתי לקרוא ספרי הרפתקאות לנוער עם מפלצות ודרקונים. אני צריכה סוף טוב, וממה שאני רואה סביבי אני לא היחידה. הרבה אנשים רוצים לברוח מהמציאות. לא קראתי ספר אחד על המלחמה, אני לא מסוגלת.

תכולת הספרייה ישנה חלוקה שווה בערך בין ספרי עיון לפרוזה, ומדף שלם שמוקדש לספרים שעוסקים בכתיבה. יש גם ספרי שירה ומחזות והמון ספרי היסטוריה, בעיקר סביב מלחמת העולם השנייה ותולדות העם היהודי בתפוצות. יש מדף שלם של ספרי אמנות ואלבומים, שאני מעיינת בהם לעיתים קרובות. בעבר רכשתי המון ספרים, אבל בגלל מעברי דירה ומגבלת מקום נאלצתי להצטמצם. היום, את מרבית הספרים שאני קוראת אני שואלת מהספרייה העירונית.

שיטת מיון לפי נושאים, סופרים וגודל. יש לי היגיון משלי, ואני תמיד מוצאת מה שאני מחפשת. במרפסות העליונים יש פרוזה, כאשר מדף אחד מוקדש לסופרים יש-ראלים, ובו צד אחד מוקדש לספרים שניתנו לי מידי הסופרים עם הקדשה. ספרים של סופר מסוים תמיד מקובצים יחד. יש מדף לשירה ומחזות, מדף אמנות, מרפסות להיסטוריה וביוגרפיות. שבע שנים עבדתי ברשת סטימצקי, ורק לאחרונה הכנתי שאני שומרת בבית על סדר דומה לזה שהיה בחנות הראשונה שבה עבדתי.

על ארבעה ספרים

חינויות יום-יומית
ד"ר סמנת'ה בורדמן, מטר

הספר הזה שכב אצלי הרבה זמן, וכשהתחלתי לקרוא אותו הצטערתי שזה לא קרה מיד כשי קיבלתי אותו. הוא מלמד כיצד לקחת משברים ולהפוך אותם להודמנות, מה באמת עוזר לצאת מדיכאון, ומה מח קרים ואמרים על חוסן והתמודדות עם טראומה. הוא פתח לי עולם שלם וגם ענה לשאלתי מדוע הרבה טיפולים פסיכולוגיים נכשלים, ואיפה אנשי מקצוע עושים נזק מכוונות טובות. אנחנו בעיצומה של טראומה לאומית ואישית, ועבורי הספר הזה היה חבל הצלה.

מדינת היהודים, אלטנוילנד
בנימין זאב הרצל

כשאני מדברת עם אנשי שים על הרצל חושבים שזה יהיה כבר או מש"עמם, אבל הרצל כותב נהדר. לא חובה להסכים איתו, אבל צריך להבין את היסודות שעליהם בנויה המדינה הזו, לפני שאנחנו מתווכחים על צבע הטפט. אם יש בני-עשרה בבית, הייתי נותנת להם לקרוא את "אלטנוילנד". שנים קדימה יהיו לכם שיחות מעניינות. אני מחזיקה מהדורה מיוחדת של שני הספרים בכרך אחד שיצאה בתל-אביב לרגל מאה שנים להולדת הרצל, וחולקה לתמימידי בתי הספר בעיר.

אני שמחה שאמא שלי מתה
ג'נט מקרדי, מטר

אוטוביוגרפיה מצחיקה על התעללות בילדות. זה לא ספר לכל אחד, אבל מאז שחברה נתנה לי אותו במתנה, לא הפסקו לשאול אותו ממני. הכותרת מבטיחה שרק האנשים שצריכים אותו אכן יקראו. סמים, ניצול בתעשיית הקולנוע, הפרעת אכילה, ואימא אחת שמור כרת את הבת שלה להוליווד. זה ספר נפלא ונורא, ואני ממליצה עליו רק למי שעבר דבר או שניים עם הוריו. מי שגדל בבית אוהב – לא לגעת.

זעקי ארץ אהובה
אלן פטון, עם עובד

כשהייתי ילדה עוד היה אפרטהייד בדרום אפריקה, ואימא שלי, ילדת דרום אפריקה, סיפרה מדי פעם איך השלטון החרימם וצנזר ספרים, מוזיקה וסרטים. היה אסור למכור את האלבום "גרייסלנד" של פול סיימון, ואמא שלי לא ראתה חלקים מהסרט "הבוגר", כי בהקרנות שם הם נחתכו. גם הספר "זעקי ארץ אהובה", העוסק ביחסי שחורים ולבנים במדינה, נאסר למכירה, אבל אימא שלי קראה אותו בכל זאת. יש לי בספרייה עותק שהודפס בעברית ב־1953, והוא אחד מאוצרותי הגדולים וחלק מההיסטוריה המשפחתית שלי.